

Επί του σχεδίου Νόμου «περί τροποποίησης ενίων διατάξεων της διεπούσης, Υπηρεσίας τινάς του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, νομοθεσίας».

Προς την Βουλήν των Ελλήνων

Τὰ τῶν προαγωγῶν τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, διέπονται ὑπὸ τῶν οἰκειῶν ὀργανικῶν διατάξεων (Ν.671/1977) ὑπὸ τῶν ὁποίων προβλέπεται ἡ κρίσις αὐτῶν ὑπὸ τῶν κατὰ Νόμον ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων, καὶ ὁ αὐτοτελῶς πρὸς συνταξίν τῶν πινάκων προακτέων, ἀπειτουμένης, κατὰ τὴν νομολογίαν, νομίμου καὶ ἐπαρκῆς αἰτιολογήσεως τῆς ἀφωρῶσης ἑκαστον κρίσεως, κατὰ τῆς ὁποίας τελικῶς προβλέπεται καὶ δικαστικὸς ἐλεγχὸς κατὰ τὴν ἀκυρωτικὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διαδικασίαν.

Μετὰ τὴν τελικὴν, ὁμως, φάσιν τῆς τοιαύτης διαδικασίας τῶν προαγωγῶν γενῶνται σοβαρὰ προβλήματα, ἀφορῶντα τὴν θέσιν ἐν τῷ Σώματι τῶν κρινόμενων ὡς μὴ προακτέων (ὑπὸ τὰς ἐν τῷ Νόμῳ διακρίσεις) ἢ καὶ ἐκείνων ἐναντι τῶν ὁποίων ἐκρίθη ὡς προακτέος νεώτερός των. Τοῦτο δέ, διότι τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας κατὰ συνέχισιν τῆς ὑπὸ τὸ καθεστῶς τοῦ Συντάγματος τοῦ 1952 Νομολογίας του, ἐδέχθη προσφάτως (ἀπόφασις ὑπ' ἀριθ. 2284/1977) ὅτι οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων, κατ' ἀκολουθίαν δὲ καὶ οἱ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, ἀπολαμβάνουν τῆς ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 103 τοῦ Συντάγματος κατοχυρουμένης μονιμότητος διὰ τοὺς πολιτικῶς δημοσίους ὑπαλλήλους, ὡς ἐκ τούτου, δέ, δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἀποστρατεία τῶν ἀξιωματικῶν τῶν Σωμάτων τούτων, ἐπὶ τῇ συνδρομῇ μόνον τῆς προϋποθέσεως προαγωγῆς νεωτέρου των ἢ κρίσεως των ὡς μὴ προακτέων, ὡπως προβλέπεται ὑπὸ ὠρισμένων διατάξεων τοῦ Ν. 671/1977 (ἄρθρα 29 παραγρ. 1 καὶ 6, 30, 33 καὶ 34). Ἡ νομολογία αὕτη δέχεται ὅτι αἱ διέπουσαι τὰς προαγωγὰς τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων διατάξεις, παρὰ τὸ ὅτι διαλαμβάνουν ρητῶς διὰ οὗτου, ὡς πρὸς τὴν προαγωγικὴν τὴν ἐξέλιξιν καὶ τὴν ἐν γένει ὑπηρεσιακὴν των κατὰστασιν, ἐξομοιοῦνται πρὸς στρατιωτικὸς (ἄρθρ. 1 Ν.295/1976), δὲν ἐπέφερον μεταβολὴν εἰς τὸν τρόπον ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὥστε νὰ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὅτι τοῦτο ἀπέβαλε τὸν χαρακτῆρα τῆς πολιτικῆς διοικητικῆς ὑπηρεσίας. Συνέπειαι τούτου εἶναι, ὅτι οἱ κρινόμενοι ὡς μὴ προακτέοι ἀξιωματικοὶ τῶν περὶ ὧν πρόκειται Σωμάτων Ἀσφαλείας, ὡς καὶ ἐκεῖνοι ἐναντι τῶν ὁποίων ἐκρίθησαν προακτέοι νεώτεροί των, πρέπει νὰ ἐξακολουθοῦν νὰ ἀνήκουν εἰς τὴν ἐνεργὴν ὑπηρεσίαν καὶ μετὰ τὴν προαγωγὴν νεωτέρων των εἰς ἀνώτερον βαθμὸν, τελοῦντες ἐρ' ἐξῆς ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν μέχρι τῆς προτεραιίας τῶν κρίσεων ὠρισταμένων των.

Ὅμως ἀνεξαρτήτως τοῦ ὑπὸ τῆς νομολογίας διαμορφωθέντος νομικοῦ, ὡς ἄνω, χαρακτηρισμοῦ τῆς θέσεως τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀμφισβητηθῇ ἡ ἰδιομορφία τούτων καὶ κυρίως τῶν ὀργάνων αὐτῶν, ἐνὸς τοῦ κύκλου τῆς δημοσιο-υπαλληλικῆς τάξεως, οὔτε νὰ παρέλθῃ ἀπαρτηρήτος ἡ σαφὴς περὶ τὴν ὑπηρεσιακὴν κατὰστασιν αὐτῶν διάκρισις, τὴν ὁποίαν ὄχι μόνον οἱ κείμενοι Νόμοι, ἀλλὰ καὶ τὸ Σύνταγμα ἀκόμη, ἐντόνως τονίζει, εἰς τρόπον ὥστε νὰ γίνεται φανερόν ὅτι οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὰ Σώματα ταῦτα διέπονται ἀπὸ ἰδιαιτέρον καθεστῶς πειθαρχίας καὶ ἱεραρχικῆς τάξεως μὴ συναντώμενον εἰς τὰς ἀντιστοίχους διατάξεις, αἱ ὁποῖαι ἀφορῶν τοὺς ὑπαλλήλους τῶν πολιτικῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν. Οὕτω, πέραν τοῦ ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τοῦ κανονισμοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος ἰδρυμένου αὐστηροῦ πειθαρχικοῦ καθεστῶτος, πλήρως προσαρμυζόμενον πρὸς τὸ ἀντιστοίχον τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, πέραν τῆς πλήρους βαθμολογικῆς ἀντιστοιχίας πρὸς αὐτὰς ὡς καὶ πρὸς τὰ διακριτικὰ τῆς στολῆς, τὸ Σύνταγμα ρητῶς περιλαμβάνον εἰς τὸν συνοπτικὸν ὅρον «Σώματα Ἀσφαλείας» ὅλα ἀδιακρίτως τὰ ὄργανα, τὰ ὁποῖα ἀσχοῦν κυρίως ἀστυ-

νομικὰ καθήκοντα (ἄρθρ. 56 παραγρ. 1, 23 παραγρ. 2), ἀπαγορεύει εἰς ταῦτα τὸν συνδικαλισμὸν καὶ τὴν ὑφ' οἷαν ὅποτε μορφήν ἀπεργίαν, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰ ἰσχύοντα διὰ τοὺς λοιποὺς πολιτικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Κράτους. Καὶ εἶναι φανερόν ὅτι ἡ τοιαύτη, κατ' ἐξαιρέσιν, εἰδικὴ μεταχειρίσις εἰς τὸν σπουδαῖον τοῦτον τομέα, στιχοῖ πρὸς τὸν ὅπως διάφορον χαρακτῆρα τῆς δημοσιο-υπαλληλικῆς σχέσεως καὶ τῆς φύσεως τοῦ λειτουργήματος τῶν ἀστυνομικῶν ἐν γένει, τεταγμένων εἰς τὴν τήρησιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τάξεως. Ἀλλὰ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου ἀπαιτεῖται, πρωταρχικῶς, ἡ δημιουργία ἐντὸς τῶν ἀστυνομικῶν σωμάτων τοῦ ἰδιαιτέρου ἐκείνου πνεύματος τῆς στρατιωτικῆς πειθαρχίας καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῆς ἱεραρχίας, τὸ ὁποῖον εἶναι ὅπως διάφορον τῶν εἰς τὰς λοιπὰς διοικητικὰς ὑπηρεσίας κρατουσῶν ἀντιστοίχων Ἀρχῶν. Διότι μόνον ὑπὸ τοιαύτην ὀργάνωσιν εἶναι δυνατὴ ἡ ἀνταπόκρισις τῶν σωμάτων τούτων πρὸς τὸ λίαν δυσχερὲς ἔργον τῆς τήρησεως τοῦ Κράτους τοῦ Νόμου καὶ τῆς διώξεως τοῦ ἐγκλήματος, τὸ ὁποῖον, ἴδια κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη μαστιῶζει ἐξ Ἰσού, ἂν μὴ καὶ περισσότερον, τὰς κατωκημένους περιοχάς, δι' ἂν λόγον παρέστη ἀνάγκη ὅπως τὰ ἀστυνομικὰ σώματα ἐξοπλισθοῦν πλήρως, ἵνα εἶναι ἔτοιμα πρὸς διεξγωγήν τοῦ δικυκτικοῦ τῶν παρανομούντων ἔργου των, οὐ μόνον εἰς τὴν ὑπαίθριον, ἀλλὰ καὶ ἐντὸς τῶν πυκνοκατοικημένων πόλεων.

Ἡ ἰδιουτυπία αὕτη τῆς ὀργανώσεως τῶν Ὑπηρεσιῶν τούτων ἐπιβάλλει τὴν λήψιν τῶν ἀναγκαίων μέτρων διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς μεζονος δυνατῆς συνοχῆς καὶ ὑψηλοῦ πνεύματος πειθαρχίας κατὰ τὴν δρᾶσιν τῶν ὀργάνων αὐτῶν, χάριν τοῦ προεκτεθέντος γενικωτέρου δημοσίου συμφέροντος, χωρὶς ἐν ταῦτῳ νὰ θίγεται καὶ ἡ κατὰ κύριον λόγον μονιμότης τῶν ἀξιωματικῶν τῶν Σωμάτων Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Πυροσβεστικοῦ, ἀποφευγομένης τῆς προώρου ἀποστρατείας αὐτῶν.

Ὁ συνδυασμὸς, ὁμως, αὐτὸς εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξασφαλισθῇ εἰς περιπτώσιν κατὰ τὴν ὁποῖαν ἤθελον συνεχίσῃ ἀσχοῦντες τὰ ἀστυνομικὰ των καθήκοντα ἀξιωματικοὶ τῶν ἡγετικῶν βαθμῶν οἱ ὁποῖοι, εἴτε κρῖνονται ὡς ἀκατάλληλοι διὰ περαιτέρω προαγωγὴν εἴτε παραλείπονται κατὰ τὰς προαγωγὰς λόγῳ ἐπιλογῆς καὶ προαγωγῆς νεωτέρων των (Ν.671/1977 ἄρθρα 29 παραγρ. 1 καὶ 6, 30, 33 καὶ 34). Καὶ τοῦτο διότι ἀφ' ἐνὸς μὲν δυσχεραίνεται ἡ ὑπὸ τοῦ προαχθέντος νεωτέρου ἀσκήσις ἐπὶ ἀρχαιοτέρων του τῶν ἐκ τῆς θέσεως του ἀπορροεσῶν ἀρμοδιοτήτων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀμβλύνεται ἡ πρὸς ὑπακοὴν διαθέσις τῶν παραλειφθέντων κατὰ τὰς προαγωγὰς ἢ κριθέντων ὡς μὴ καταλλήλων διὰ περαιτέρω προαγωγὴν ἐνῶ συγχρόνως τὸ κύρος τῶν τελευταίων τούτων θὰ ἔχη ἀνεπανορθώτως τραθῆ, ἐπὶ γενικωτέρῳ βλάβῃ ἐν τῇ λειτουργίᾳ τοῦ θεσμοῦ.

Κατόπιν τούτων, κρίνεται ἀναγκαῖον ὅπως πρὸς κατοχύρωσιν τοῦ γενικωτέρου δημοσίου συμφέροντος οἱ ἐν λόγῳ ἀξιωματικοὶ, ἐρ' ἐξῆς, χωρὶς νὰ τίθενται εἰς ἀποστρατείαν, ἀπέχουν τῆς ἀσκήσεως τῶν καθηκόντων των, τιθέμενοι εἰς διαθεσιμότητα. Ἡ τοιαύτη ὁμως ἀπομάκρυνσις ἐκ τῆς ἀσκήσεως τῶν καθηκόντων των δὲν ἔχει τὸν χαρακτῆρα πενήσις, ἀλλὰ διοικητικοῦ μέτρου, ἐπείγοντος δὲ χαρακτῆρος, ἐπιβαλλομένου πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς εὐρύθμου λειτουργίας τῆς Ὑπηρεσίας, δι' αὐτὸ καὶ δὲν προβλέπεται προηγουμένη ἀφωρῆσις τοῦ εἰς ὃν ἀφορᾷ. Ὑπὸ τούτους δὲ προϋποθέσεις λαμβανόμενον τὸ μέτρον τοῦτο, οὐδόλως ἀντικείμεται εἰς τὴν Συνταγματικῶς προστατευομένην μονιμότητα, ἀφοῦ πλήρως ἐξασφαλίζεται ἡ συνέχισις τοῦ ὑπαλληλικοῦ δεσμοῦ τοῦ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου μεθ' ὅλων τῶν οικονομικῶν πλεονεκτημάτων τῆς θέσεως του.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διὰ τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ σχεδίου προβλέπεται ὅτι οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι τίθενται εἰς αὐτεπάγγελτον διαθεσιμότητα ἐκτὸς ὀργανικῶν θέσεων μέχρι τῆς κατὰ τὰς οἰκειᾶς διατάξεις ἐξόδου των ἐκ τῆς Ὑπηρεσίας, δι' οἰκονομικῶν αἰτίων ὡς π.χ. λόγῳ :

- Καταλήψεως των ὑπὸ τοῦ ὀρίου ηλικίας.
- Ὑποβολῆς αἰτήσεως ἀποστρατείας.

- γ) Συμπλήρωσως 35ετούς πραγματικής υπηρεσίας.
 δ) Κρίσεως των ως άνωκάνων δια την ενεργόν υπηρεσίαν κατά τας διατάξεις του Νόμου περί καταστάσεως αξιωματικών των Σωμάτων 'Ασφαλείας.
 ε) Διαπράξεως πειθαρχικού παραπτώματος.

Διά τής ίδιας διατάξεως προβλέπεται ότι οι εκ τούτων υποβάλλοντες αίτησιν άποστρατείας εντός ώρισμένης ανατρεπτικής προθεσμίας προάγονται οι μὲν Γενικοί 'Αστυνομικοί Διευθυνταί, 'Αστυνομικοί Διευθυνταί Α' και Β' τάξεως, Πύραρχοι και 'Αντιπύραρχοι εν ενεργεία εις τόν άμέσως άνωτερον βαθμόν, προκειμένου ή προαγωγική εξέλιξις των να συμπορεύεται προς την διά του Ν.671/1977 (άρθρ. 29, 33 παράγρ. 7 και 34 παρ. 2) έξασφαλισθείσαν διά τούς όμοιοβάθμους των τής Χωροφυλακής, τοιαύτην, οι δὲ 'Υπαρχηγοί 'Αστυνομίας Πόλεων και ό 'Αρχιπύραρχος προάγονται εν άποστρατεία εις τόν άνωτερον βαθμόν. Ούτως έξασφαλιζεται πλήρως και ή δυνατότης εξέλιξεως τών κρινομένων ως μη προακτέων αξιωματικών, παρ' όλον ότι ή περι μη προαγωγής κρίσις θα ήτο άρκετή διά να έμποδισθῆ ή περαιτέρω βαθμολογική προώθησις τούτων.

Ός προς τας λοιπάς διατάξεις του σχεδίου παρατηρή-
 τέα τά άκόλουθα :

Διά του άρθρου 2 προβλέπεται ότι δια τας προαγωγάς τών 'Ενωμοταρχών, 'Αρχιφυλάκων και 'Αρχιπυροσβεστών Γενικών και Ειδικών 'Υπηρεσιών προσμετρείται χρόνος υπηρεσίας μέχρι τριών έτών εκ του τοιούτου του διανυθέντος εις τόν προηγούμενον βαθμόν. 'Επ' αύτου διευκρινίζονται τά άκόλουθα :

α) Μέχρι του έτους 1971 αι διέπυσαι τας προαγωγάς τών 'Ενωμοταρχών, 'Αρχιφυλάκων και 'Αρχιπυροσβεστών διατάξεις, διέφερον κατά Σώμα, έκτοτε δὲ τὸ θέμα έρρυθμίσθη επί ενιαίας βάσεως (Ν.Δ.974/1971). 'Επίσης μέχρι του έτους τούτου διάφορος ήτο ή προέλευσις τών βαθμοφόρων αύτων. Ούτως εις την Χωροφυλακήν προήρχοντο έξ 'Υπενωμοταρχών, προαγομένων, κατόπιν προαγωγικών έξετάσεων, εις την 'Αστυνομίαν Πόλεων προήρχοντο έξ άποφοίτων εκ τής Σχολής 'Αρχιφυλάκων, ενῶ εις τὸ Πυροσβεστικόν Σώμα μέχρι μὲν τὸ έτος 1968 δια προαγωγής 'Αρχιπυροσβεστών κατόπιν κρίσεως υπό συμβουλίου προαγωγών, έκτοτε δὲ έξ άποφοίτων τής Σχολής 'Αρχιπυροσβεστών.

β) Διά του Ν.Δ.121/1974 καθηργήθησαν τόσον αι διά του Ν.Δ.974/1971 συσταθείσαι Σχολαί 'Υπαρχιφυλάκων και 'Υπαρχιπυροσβεστών, όσον και ή Σχολή 'Υπενωμοταρχών και συνεστήθησαν Σχολαί 'Ενωμοταρχών, 'Αρχιφυλάκων και 'Αρχιπυροσβεστών.

γ) Τὸ διά του άρθρου τούτου λαμβανόμενον μέτρον άποσκοπεῖ εις την έξομοίωσιν ως προς τας προαγωγάς τών άποφοίτων τών Σχολών 'Υπενωμοταρχών, 'Υπαρχιφυλάκων, και 'Υπαρχιπυροσβεστών προς τούς άποφοίτους τών Σχολών 'Ενωμοταρχών, 'Αρχιφυλάκων και 'Αρχιπυροσβεστών.

Διά του άρθρου 3 μειούται ό υπό του άρθρου 22 του Ν.Δ. 974/1971 προβλεπόμενος χρόνος διά την προαγωγήν τών Χωροφυλάκων, 'Ασφυλάκων και Πυροσβεστών εις τούς δύο έπομένους βαθμούς κατά 4 έτη διά τόν πρώτον βαθμόν (άντι τών 22 έτών υπηρεσίας όρίζονται 18 έτη) και κατά 3 έτη διά τόν δεύτερον βαθμόν (άντι 25 έτών υπηρεσίας όρίζονται 22 έτη).

'Η ανάγκη τής μειώσεως του χρόνου διά τας προαγωγάς ταύτας είναι προφανής και δὲν άπαιτείται ειδικώτερα αιτιολογήσεις ταύτης.

Διά του άρθρου 4 προβλέπεται ή κατά ένα βαθμόν προαγωγή τών άνθυπασιπιστών, άνθυπαστυνόμων και πυρονόμων, οι όποιοι έξέρχονται τής υπηρεσίας διά λόγους υγείας ή λόγω καταλήψεως των υπό του όριου ηλικίας κατά τά ισχύοντα διά τούς 'Ενωμοτάρχας, 'Αρχιφύλακας και 'Αρχιπυροσβεστας (άρθρον 36 παράγρ. 4 Ν.Δ. 974/1971, ως έτροποποιήθη διά του άρθρου 1 του Ν.488/1976).

Διά του άρθρου 5 θεσπίζεται ή κατ' έξαιρέσιν κρίσις αξιωματικών, οι όποιοι δὲν συνεπλήρωσαν τον υπό του άρθρου 11 του Ν.671/1977 προβλεπόμενον χρόνο διοικήσεως διά λόγους υπηρεσίας, προς άντιμετώπισιν περιπτώσεων κατά τας όποιας ή άπομάκρυνσις αύτων εκ θέσεων άπαιτουσών ειδικάς γνώσεις θα προκαλέσῃ βλάβην του υπηρεσιακού συμφέροντος.

Διά του άρθρου 6 προβλέπεται, άντι τής ισχυούσης υποχρεωτικής άποστρατείας (άρθρον 31 Ν.671/1977), ή δυνητική τοιαύτη τών συμπληρούντων 35ετῆ πραγματικήν υπηρεσίαν άνωτάτων αξιωματικών τών Σωμάτων 'Ασφαλείας δια δὲ του άρθρου 7 όρίζεται ότι τὸ μέτρον τής δυνητικής άποστρατείας θα ισχύσῃ επί μιαν τριετίαν και διά τούς συμπληρούντας 35ετῆ υπηρεσίαν Πυράρχους. 'Η θέσισις του μέτρου τούτου κρίνεται αναγκαία, διότι λόγω τών μαζικῶν άποστρατειῶν αξιωματικῶν συμπληρούντων 35ετῆ υπηρεσίαν κατά τά προσεχῆ δύο εως τρία έτη, θα άντιμετωπισθῆ πρόβλημα πληρώσεως τών ήγετικῶν θέσεων τών Σωμάτων 'Ασφαλείας.

Διά του άρθρου 8 όρίζεται ή διαδικασία μετακινήσεων (μεταθέσεων) τών αξιωματικῶν 'Αστυνομίας Πόλεων εντός τής αὐτῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως, ενῶ διά τών άρθρων 9 και 10 διευκρινίζονται θέματα άφορῶντα εις την διαδικασίαν προαγωγῶν και κρίσεων τών άνθυπασιπιστών, άνθυπαστυνόμων και πυρονόμων προς άρσιν άμφισβητήσεων, αι όποια ειχον προκύψει εν τῇ εφαρμογῇ τών οικείων διατάξεων.

Διά του άρθρου 11 ρυθμίζονται τά του καθορισμού του αριθμού εισακτέων εις την οικείαν Σχολήν δοκίμων χωροφυλάκων, κατά τρόπον άντίστοιχον προς τά ισχύοντα διά την 'Αστυνομίαν Πόλεων (άρθρον 37 παράγρ. 1 Β.Δ. τής 31.12.1957/20.1.1958 ΦΕΚ τ. Α' 11/1958), διά την επί τής ύρθῆς βάσεως άντιμετώπισιν τών σχετιζόμενων προς τὸ πρόβλημα τούτο υπηρεσιακῶν αναγκῶν.

Διά του άρθρου 12 παρέχεται δυνατότης συγκροτήσεως 'Ανακριτικῶν (Πειθαρχικῶν) Συμβουλίων τών κατωτέρων όργάνων Χωροφυλακῆς και Πυροσβεστικού Σώματος και εις έπαρχιακάς πόλεις, προς άποφυγήν μετακινήσεως εις 'Αθήνας ή Θεσσαλονίκην όλων τών ενῶπιον τών Συμβουλίων τούτων παραπεμπομένων, δια δὲ του άρθρου 13 όρίζεται ότι οι αξιωματικοί υπηρεσίας γραφείου δὲν καταλαμβάνουν όργανικῆς θέσεις, διασφαρηνιζομένης ούτω τής σχετικής διατάξεως του άρθρου 3 του Ν.Δ.343/1969.

Διά του άρθρου 14 διευκρινίζεται ή διάταξις τής παραγρ. 3 του άρθρ. 3 του Ν.Δ.121/1974, ως έτροποποιήθη διά του άρθρου 12 του Ν.683/1977. 'Υπὸ ταύτης προβλέπεται ότι ό αριθμός εισακτέων εις την Σχολήν 'Ενωμοταρχών καλύπτεται κατά τά 5/20 έξ ύπηρετούντων εις την Χωροφυλακήν άποφοίτων Γυμνασίου, κατά τά 3/20 έξ ύπηρετούντων εις την Χωροφυλακήν μη άποφοίτων Γυμνασίου και κατά τά 12/20 έξ ιδιωτῶν άποφοίτων Γυμνασίου χωρὶς άλλην διευκρίνησιν. 'Ηδη εξειδικεύεται εκ ποίου πίνακος επιτυχόντων συμπληροῦται ό αριθμός ό άντιστοιχῶν εις τούς άλλους πίνακας, εάν ό αριθμός τών εις αυτούς εγγεγραμμένων επιτυχόντων είναι μικρότερος του αναλογούντος εις τούτους ποσοστού.

Διά του άρθρου 15 όρίζεται ότι όπου εις την νομοθεσίαν τών Σωμάτων 'Ασφαλείας αναφέρεται ως τίτλος σπουδῶν τὸ άπολυτήριον Γυμνασίου νοείται έφεξῆς τὸ άπολυτήριον Λυκείου ή έξακταίου Γυμνασίου ή ισοτίμων Σχολῶν. δια δὲ του άρθρου 16 καθορίζεται ότι οι εκ τών καθ' ύπερβασιν εισαγομένων εις την Σχολήν 'Αξιωματικῶν Χωροφυλακῆς και 'Αστυνομίας Πόλεων (ούδακα πολέμων κ.λ.π.) επιτυχόντων εντός του αριθμού εισακτέων, λογίζονται: εισαγόμενοι κατά σειράν επιτυχίας, ό δὲ αριθμός τών καθ' ύπερβασιν λαμβάνεται εκ τών επιτυχόντων. 'Επίσης προβλέπεται ότι εάν οι καθ' ύπερβασιν εισαγόμενοι είναι όλιγώτεροι τών αναλογουσῶν εις αυτούς θέσεων ό αριθμός τών υπολοιπομένων θέσεων συμπληροῦται εκ τών επιτυχόντων του γενι-

κός πίνακος επιτυχόντων. Αί διευκρινήσεις αὐταί εἶναι ἀναγκαῖαι πρὸς ἄρσιν ἀμειψήσεων αἱ ὁποῖαι εἶχον ἀνακύψει ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 17 θεσπίζεται τὸ μέτρον τῆς διατηρήσεως εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν καθισταμένων ἀνιχνῶν διὰ λόγους ὑπηρεσίας κατωτέρων ὀργάνων τῶν Σωμάτων Λωροφυλακῆς καὶ Πυροσβεστικοῦ, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν χρόνον διαπιστώσεως τῆς ἀνιχνότητος διὰ τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν δὲν δικαιούνται πλήρους συντάξεως. Τὸ μέτρον ἐξασφαλίζει στοιχειώδη μέριμναν τῆς Πολιτείας ὑπὲρ τῶν υφιστάζοντων τὴν σωματικὴν τῶν ἀκεραιότητα ἢ τὴν υγείαν τῶν χάριν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου ὀργάνων τῶν Σωμάτων τούτων. τὰ ὁποῖα οὕτως ἐξομοιοῦνται μερικῶς πρὸς τοὺς διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν καθισταμένους ἀνιχνῶν διὰ τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν ἄνδρας τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων (Ν.Δ.330/1947).

Διὰ τοῦ ἄρθρου 18 ἀυξάνεται κατὰ δύο ἑκατοστὰ τὸ ἐλάχιστον ἀνάστημα τῶν ἐφεξῆς κατατασσομένων εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων καὶ τὸ Πυροσβεστικὸν Σῶμα, πρὸς δὲ καθορίζονται δι' αὐτοὺς ἠϋζημένα γραμματικαὶ γνώσεις (ἐνδεικτικὸν Α' τάξεως Γυμνασίου, ἀντὶ ἀπολυτηρίου Δημοτικοῦ Σχολείου). Ἐπίσης καθορίζεται ὁ τρόπος συμπληρώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκάστοτε εἰσαγομένων εἰς τὴν Πυροσβεστικὴν Σχολὴν ἰδιωτῶν πρὸς κάλυψιν τῶν κατὰ κατηγορίας προσωπικοῦ ἀναγκῶν.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 19 παρέχεται ἐξουσιοδότησις διὰ τὴν διὰ Π. Δ/τος, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδόμενου, ρυθμισίαν τῶν θεμάτων ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως. Τὸ ἀντικείμενον τοῦτο διέπεται ἤδη ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Π.Δ.540/1977 «περὶ Ὁργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως» (ΦΕΚ τ. Α' 175), τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ν.51/1975, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 36 παράγρ. 2 τοῦ Ν.434/1976. *Ἡ νέα ρύθμισις τῶν τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας

τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως κατέστη ἐπιβεβλημένη μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν.683/1977 ἀνάθεσιν τῆς Διευθύνσεως τῶν Ὑπηρεσιακῶν μονάδων αὐτῆς εἰς Ἀντιστράτηγον ἢ Ὑποστράτηγον τοῦ Στρατοῦ Ἑλλάδος, προκειμένου νὰ καθορισθῶν αἱ εἰδικαὶ ἀρμοδιότητες καὶ εὐθῦναι αὐτοῦ. Ἐπιβάλλεται ἐπίσης καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν προσαρμογῆς τῆς ὀργανώσεως τῆς Ὑπηρεσίας πρὸς τὰς δημιουργηθείσας νέας καταστάσεις καὶ τὴν συμπληρωσὴν διαπιστωθέντων κενῶν.

Διὰ τῶν ἄρθρων 20 καὶ 21 ρυθμίζονται θέματα προαγωγῆς πυροσβεστῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας προαχθέντων εἰς τὸν βαθμὸν τῶν πρὸ τῆς θεσπίσεως τοῦ Ν. Δ.974/1971, πρὸς ἄρσιν τῶν δυσμενῶν ἐπιπτώσεων, τὰς ὁποίας αἱ διατάξεις τοῦ νομοθετήματος τούτου εἶχον ἐπ' αὐτῶν. Αἱ δυσμενεῖς αὐταὶ ἐπιπτώσεις συνίστανται εἰς τὴν ἐπιμήκυνσιν τοῦ χρόνου προαγωγῆς καὶ τὴν μεταβολὴν τῆς ἀρχαιότητός των, με συνέπειαν νὰ μὴ εἶναι δυνατὴ ἡ προαγωγῆ των, ὑπὸ τὸ καθεστῶς, τὸ ὁποῖον ἴσχυε κατὰ τὸν χρόνον τῆς κατατάξεώς των.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 22 τέλος, προβλέπεται ὅτι ὁ Ἀρχηγὸς τῆς ὑπηρεσίας Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας (Γ.Π.Ε.Α.) βοηθεῖται εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του ὑπὸ ἐνός ἢ δύο ἀνωτάτων ἢ ἀνωτέρων ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ἀντὶ τοῦ προβλεπομένου σήμερον ἐνός βοηθοῦ (ἄρθρον 5 παράγρ. 2 ἕως 4 τοῦ Ν.Π.Δ.3/1973, ΦΕΚ τ. Α' 294). Ἡ πρόβλεψις δυνατότητος διαθέσεως καὶ δευτέρου βοηθοῦ κρίνεται ἀναγκαία, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης καὶ τῆς εἰς προσωπικὸν συνθέσεως αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαρτίου 1978

Ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΑΛΚΟΣ